

Helge Sander (V):

Her har vi fire forslag fra socialdemokratiets hånd, som hver især er ganske spændende og også udmærkede. Det er forslag vedrørende vækstområder, der ligger uden for det store program, vi har inden for informations-teknologien. Vi vil sige generelt, at de fire forslag lider af i hvert fald tre problemer.

Først og fremmest er der det økonomiske. Til forslagene samlet ønsker socialdemokratiet anvendt godt og vel 200 mill. kr. til at iværksætte initiativer, som for en stor parts vedkommende allerede er igangsat, som det klart er fremgået af ministrenes redegørelser. De 200 mill. kr. er en syvendedel af det, der totalt er afsat i det store reformprogram om informationsteknologi, regeringen har fået igennem. Så det er et ganske betragteligt beløb, man her slynger ud til bare at få det hele igangsat, og det kommer altså fra et parti, der har været i regering for blot 2½ år siden og efterlod en statskasse med meget, meget store mangler. Men det er jo ikke helt ukendt for os fra den front.

Ud over det økonomiske møder vi igen og igen, også i dagens forslag, at der skal fine styringsgrupper til at ordne det hele. Når vi nu får at vide – det får vi i mange forhold, også i dag ved de redegørelser, vi har fået fra ministrene – at der allerede i stor udstrækning er samarbejde og en vis koordination i gang på områderne, synes jeg, det er meget, meget uheldigt, hvis man skal have en overflødig bureaukratisk overbygning. Alene det gør os betænkelige.

Det sidste er, at på næsten alle fire områder er der igangsat en lang, lang række initiativer, og det har vist sig, ikke mindst hvad angår akvakultur, at forslagsstillerne klart er blevet overhalet af realiteterne, som fiskeriministeren kunne redegøre for det for ganske få minutter siden. Handlingsprogrammet er jo allerede realiseret for en stor dels vedkommende.

Men det skal ikke ændre, som det også er blevet udtrykt af de konservative ordførere, at vi synes, det er positivt, at der bliver lagt nogle ting på bordet, at der bliver en debat om disse teknologiske nyskabelser. Vi har haft mange debatter på det seneste her i folketinget, og uanset om det er debatterne her eller de konferencer, vi har andre steder i huset – jeg tænker ikke mindst på den meget,

meget positive debat, vi havde i går – er det med til at gøre os alle sammen opmærksomme på de muligheder og de problemer, den nye teknologi giver os.

Derfor er forslagene meget velkomne, men jeg håber, man vil have forståelse for, at venstre som et ansvarligt parti har lidt svært ved at slå ud med armene og sige, at det er helt o.k., at vi her bruger adskillige hundrede millioner kroner, samtidig med at vi får at vide, at der er aktiviteter igangsat på alle områder.

Hvis jeg kort skal omtale de enkelte forslag, vil jeg sige med hensyn til systemeksport, at vi i venstre er meget, meget enige i, at det er væsentligt med samarbejdet mellem det offentlige og det private. Jeg er lidt forundret over, at fru Ritt Bjerregaard herfra udtrykker en overvældende modstand mod et sådant samarbejde i en periode, hvor det går bedre og stærkere end nogen sinde. Der var stor modstand, netop mens socialdemokratiet var ved magten. Vi har på det seneste set nogle meget heldige eksempler i Århus. Hvis de realiseres, er det meget lovende.

Med hensyn til forslaget om systemeksport synes jeg, det er ganske betænkeligt, at man i slutningen af bemærkningerne – jeg kan godt forstå, at man gemmer det godt i det næstsidste afsnit – nævner, at staten skal have del i den mulige formuertilvækst. Det er en bekymring, som jeg nok kan forstå, hvis erhvervslivet får lov til at spille med, men ellers er det en ganske unødvendig bekymring, for så vidt jeg ved, er det ikke gået særlig heldigt set ud fra et forretningsmæssigt synspunkt, når staten har haft en finger med i spillet. Så jeg kan godt forstå, at man har gemt det til slut i bemærkningerne.

Vedrørende systemeksport og andre områder inden for det teknologiske udviklingsprogram vil jeg benytte lejligheden til endnu en gang at påpege – hvad vi ofte har gjort – at det er væsentligt, at de mindre og de mellemstore virksomheder er opmærksomme på de mange aktiviteter, de bestræbelser, der er i gang på disse områder. For de store virksomheder er det nok ikke så problematisk, men der sidder sikkert mange, som har en vældig god idé, der har gode udviklingsmuligheder, men som er betænkelige ved at gå ind i sådan nogle statsprojekter, uanset om de er halvt eller helt statsligt finansierede. Så endnu en gang en opfordring til, at de små og